

OBÓZ Z JEZUSEM

Dzień związku harcerstwa adwentystycznego 2024

Obchody Dnia ZHA powinny trwać przez cały dzień:

1. Aktywność duchowa (nabożeństwo poranne)
2. Zajęcia zewnętrzne (sobotnie popołudnie) / Służba Pathfinder i Adventurer
3. Zajęcia towarzyskie (po szabacie)

7 Zaleceń na Dzień ZHA

1. Nabożeństwo wraz z kazaniem prowadzone przez harcerzy.
2. Udział w projektach społecznych po południu w Szabat.
3. Zbiórka darów z przeznaczeniem na drużynę lub Związek.
4. Chrzest harcerzy.
5. Przedstawienie historii harcerstwa w Kościele Adwentystów Dnia Siódmego.
6. Zdjęcie drużyny i udostępnienie na portalach społecznościowych #WPD22, #WPD2022
7. Zaproszenie znajomych do udziału w działaniach w tym dniu.

Dostępne zasoby

1. Ogólne informacje dotyczące Dnia ZHA 2024
2. Program dnia
3. Wideo promocyjne
4. Broszura z okazji Dnia ZHA 2024 (a w niej pozdrowienia od Komendanta Ogólnoświatowego Pathfinder Club; pomysły na program; wskazówki, jak poradzić sobie z lękiem i stresem; filozofia i cele Pathfinderingu)
5. Konspekt kazania (do pobrania)
6. Plakat

Dzień ZHA

Powitanie

I część:

- Pieśń na rozpoczęcie
- Psalm
- Modlitwa
- Pieśń na rozpoczęcie Szkoły Sobotniej
- Studium Lekcji
- Film z odliczaniem, Hymn Pathfinder i Adventurer, Przyrzeczenie i Prawo
- Sprawozdanie z pracy Pathfinder w ramach apelu i doświadczeń
- Dary
- Pieśń
- Modlitwa kończąca
- Przerwa

II część:

- Powitanie na II części + ogłoszenia
- Przekaz od Ogólnoswiatowego Dyrektora Pathfinder
- Pieśń rozpoczynająca
- Modlitwa
- Historia dla dzieci
- Tekst wprowadzający
- Dary
- Pieśń/utwór muzyczny wykonane przez harcerzy (opcjonalnie)
- Kazanie: (jedna z opcji)
- Pieśń kończąca
- Modlitwa i błogostawieństwo
- Agapa
- Projekt społeczny
- Program popołudniowy
  - Koncert / przedstawienie / praca misyjna
  - Film przedstawiający historię klubu Pathfinder
  - Chrzest (może być podczas nabożeństwa)
  - Aktywność społeczna (gry w pomieszczeniach lub na świeżym powietrzu)
- Pożegnanie

KAZANIE

ON OBOZUJE MIĘDZY NAMI

Wprowadzenie

Lubię biwakować, a Ty? Głównym powodem, dla którego biwakowanie mnie fascynuje, jest to, że czuję, iż znajduje się w nim piękne doświadczenie relacji z Bogiem. Daje mi to również okazje do refleksji nad Bożą miłością, naładowania energii, by wrócić do codziennych obowiązków, a także pozwala na kontakt z drugim Bożą „księgą” – naturą. Nie obchodzi mnie, czy jest gorąco, błotniście, pada deszcz czy jest kurz – naprawdę to lubię.

Biwakowanie to wyjątkowe doświadczenie, zwłaszcza w nocy. Jeśli masz szczęście i biwakujesz w gwiazdzistą noc, możesz podziwiać gwiazdy i konstelacje na niebie. Ognisko daje Ci pewien rodzaj bezpieczeństwa, a także wprowadza w radosny nastrój. Od czasu do czasu usłyszysz odgłosy jakichś zwierząt i niezamordowanego świerszcza, który śpiewa. Kiedy jest późno w nocy, wchodzisz do śpiwora, gasisz latarkę, a namiot staje się dla Ciebie schronieniem na noc.

Następnego ranka, kiedy opuszczasz namiot i stawiasz stopę na mokrej trawie, wdychasz czyste powietrze, słuchasz śpiewu ptaków, który jest wyjątkowym koncertem, a pierwsze promienie słońca motywują Cię do tego, by w pełni przeżyć nadchodzący dzień. Biwakowanie jest jedną z najpiękniejszych i najbardziej znaczących aktywności.

Rozwinięcie

Biblia oferuje kilka fragmentów, które mówią o obozach. Chcę podkreślić trzy momenty, w których wspomniano, że Bóg obozuje pośród nas.

1. Kiedy Jakub zobaczył ich, powiedział: „Jakub, ujrawszy ich, rzekł: To obóz Boży. I nazwał to miejsce Machanaim.” (Rdz. 32:2).

Jakub oszukał swojego ojca i teraz groziło mu niebezpieczeństwo, że zostanie zabity przez swojego brata, którego również oszukał (Rdz. 27:41). Powracając do Kanaanu po ponad dwudziestu latach nieobecności i wiedząc, że miał nierozwiązany konflikt z bratem Ezawem, Jakub przeżył jeden z najpiękniejszych momentów swojego życia, który zmienił jego sposób postrzegania Boga.

Najpierw aniołowie otoczyli jego obóz: „Jakub też poszedł drogą swoją i spotkali go aniołowie Boży.” (Rdz 32:1). To spotkanie mogło mieć dla Jakuba pozytywne znaczenie, z zamiarem ochrony go i przyprowadzenia go z powrotem do jego ziemi, zgodnie z obietnicą. Czy możesz sobie wyobrazić, jak to jest być w towarzystwie aniołów? To musiało być niesamowite!

Żyjemy w wielkim kosmicznym konflikcie między Bogiem i Jego świętymi aniołami a Szatanem i jego złymi aniołami, co oznacza, że wiele wydarzeń w naszym życiu nie jest jeszcze w pełni zrozumiałych. Jednak w Niebie będziemy mogli zrozumieć działanie aniołów w naszym życiu. Jakie to będzie uczucie, gdy będziemy mogli porozmawiać z aniołem, który od chwili narodzin był naszym opiekunem? Tym, który czuwał nad naszymi krokami, wybawił nas z niebezpieczeństwa, był z nami w dolinie cienia śmierci i pozostanie z nami aż do dnia śmierci, ale jako pierwszy powita nas w poranek zmartwychwstania, gdy spotkamy go twarzą w twarz?

Wracając do historii Jakuba. Machanaim nie było tylko wyjątkowym spotkaniem, ale również aluzją do obietnicy danej w Betel, która została później potwierdzona w Peniel. Machanaim jest częścią wypełnienia obietnicy, którą Bóg dał Jakubowi w Betel. Pan szedł z nim, chronił go i przyprowadził go z powrotem na tę ziemię (do jego domu). Z drugiej strony, możemy to również uznać za zamknięcie pewnego etapu w historii Jakuba i jego życia w Haranie. Przesłanie w tym fragmencie jest jasne: Bóg chronił swojego syna.

Mozemy tutaj nawiązać do Psalmu 34:8: „niot Pański zakłada obóz Wokół tych, którzy się go boją, i ratuje ich.” Widzimy, jak Bóg potwierdza swoją obietnicę w Księdze Rodzaju 28:13-15: „A Pan stał nad nią i mówił: Jam jest Pan, Bóg Abrahama, ojca twego, i Bóg Izaaka! Ziemię, na której leżysz, dam tobie i potomstwu twojemu. Potomstwo twoje będzie liczne jak proch ziemi i rozprzestrzenisz się na zachód i na wschód, i na północ, i na południe, i będą błogostawione w tobie i w potomstwie twoim wszystkie plemiona ziemi. A oto Jam jest z tobą i będę cię strzegł wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz, i przyprowadzę cię z powrotem do tej ziemi, bo nie opuszczę cię, dopóki nie uczynię tego, co ci przyrzekłem.”

W Machanaim Bóg potwierdził tę obietnicę i spełnił to, co mu obiecał, a także dał mu pewność, że troszczy się o niego i go chroni. Nie ma wątpliwości, że Bóg nigdy nie zapomina swoich obietnic, nawet jeśli ich wypełnienie zajmuje trochę czasu. Jakub musiał czekać 20 lat, ale pewnego dnia, w swoim czasie, Pan spełnił obietnicę i to On sam go prowadził i chronił, pomimo jego niedoskonałości. Ta refleksja może posłużyć jako inspiracja do tego, by mieć pełne zaufanie do Pana, który nigdy nie zapomina swoich obietnic i zawsze troszczy się o swoje dzieci.

2. „A Pan szedł przed nimi w dzień w słupie obłoku, by ich prowadzić w drodze, a w nocy w słupie ognia, aby im świecić, żeby mogli iść dniem i nocą.” (Wj 13:21).

Czy możesz sobie wyobrazić, jak Bóg troszczył się o tłum Izraelitów – pół miliona dzieci, młodzieży i dorosłych, wędrujących przez pustynię, wraz ze zwierzętami, które ze sobą zabrali? Po opuszczeniu Egiptu wszystko wydawało się spokojne; ostatnie plagi bardzo dotknęły faraona i Egipcjan. Wśród radości i szczęścia czekała ich jednak podróż przez pustynię. Nie było łatwo chodzić w wysokich temperaturach, pod palącym słońcem i z pewnością odczuwać wielkie pragnienie. W tamtych czasach nie było kremów z filtrem ani okularów przeciwsłonecznych. Aby chronić się przed słońcem, mieli jedynie kilka krzaków z matymi gałęziami i cierniami. W nocy temperatura gwałtownie spadała, a dzieci potrzebowały koców, aby się ogrzać. Trzeba także pamiętać o niebezpiecznych skorpionach, pająkach i jadowitych żmijach, typowych dla pustyni.

Chcę wam powiedzieć, że ich problem był już rozwiązany: Jahwe szedł z nimi i za pomocą dwóch nadprzyrodzonych elementów chronił swoje dzieci: obłoku i słupa ognia. Obłok służył, aby chronić ich przed słońcem w ciągu dnia, rzucając cień. Ogień, oprócz dostarczania ciepła w nocy, odstraszał niebezpieczne zwierzęta, dzięki czemu mogli iść zarówno w dzień, jak i w nocy. Cóż za niezwykle zjawisko! Czyż nie uważasz? Bóg jest dla ciebie, drogi pionierze, jak ten obłok i ogień, który towarzyszy ci, gdy biwakujesz. Boża ochrona jest dla ciebie jak ogień i obłok, więc nie bój się, On biwakuje pośród nas!

A teraz przeczytaj ze mną werset 22: „Nie ustępował sprzed ludu słup obłoku w dzień ani słup ognia w nocy.”

3. „I wystawię mi świątynię, abym zamieszkał pośród nich,” (Wj 25:8). Zawsze zadawałem sobie pewne pytania i nie wiem, kiedy otrzymam na nie wszystkie odpowiedzi. Co sprawia, że Bóg odczuwa potrzebę mieszkania wśród nas? Dlaczego Bóg chce przebywać pośród nas?

Wyobraź sobie, że rozkładasz swój namiot, przygotowujesz wszystko na ognisko, masz czystą wodę, przybory do gotowania, ale nagle zaczyna się ściemniać i padać deszcz na obozie. Co za rozczarowanie, prawda?

To właśnie przydarzyło mi się kilka lat temu podczas biwakowania na równinie, niedaleko krystalicznie czystego strumienia. Po drugiej stronie obozowiska, drużyny dziewcząt rozbiły się razem ze swoimi opiekunkami, a my, mężczyźni, zostaliśmy po drugiej stronie strumienia. Nocą deszcz ustał, mieliśmy spotkanie modlitewne i piękną refleksję na temat inteligentnego planu Bożego. Na niebie widać było kilka gwiazd, a nasz kierownik klubu zaczął opowiadać nam o gwiazdozbiórze Oriona, i wszystko wydawało się iść ku lepszemu.

Nagle jednak, gwiazdy zniknęły, ukryte przez chmury, a deszcz wrócił do obozu. Wszyscy poszliśmy spać tej nocy. Ale nagle, drużyna wartowników zaczęła gwizdać alarmowo i wołać o pomoc: „Strumień zalewa teren dziewczyn!” Pamiętam, że natychmiast wstaliśmy i ruszyliśmy na inspekcję. Rzeczywiście, obszar obozu dziewcząt zaczynał być zalewany. Nasi opiekunowie wzięli liny i rzucili je przez rzekę, wiążąc je do drzewa. Dzięki ich pomocy dziewczyny były w stanie przekroczyć wezbrany strumień i bezpiecznie dotrzeć na drugą stronę obozu.

Kiedy wszystko się uspokoiło, nad ranem zebraliśmy się przy ognisku, by się ogrzać i spróbować wysuszyć ubrania. W tym czasie rolnicy z okolicy przyszli do nas z gorącymi napojami. Opowiedzieli nam, że tej nocy w wysokich górach spadła ulewa, a woda spływająca po zboczach wypełniła strumień.

Koncepcja tego, czy Bóg obozuje pośród nas, jest czymś znacznie więcej niż teorią czy symboliką. Jedyną realną alternatywą jest uwierzenie w tego Boga przez wiarę i cieszenie się Jego obecnością, odczuwając wdzięczność za to, że On obozuje pośród nas. Tak, On obozuje pośród nas!

Zakończenie

Drogi Pathfinder, chcę cię dziś zaprosić do oddania się Bogu, ponieważ kiedy będziesz szukał Jego obecności na zewnątrz, zrozumiesz, że On już był z tobą, trzymając cię za rękę.

Pamiętaj, że Jego obecność jest z tobą, gdziekolwiek idziesz – jesteś Jego dzieckiem, a On spełni swoją obietnicę wobec ciebie, tak jak uczynił to wobec Jakuba. I nawet jeśli uważasz, że jesteś bardzo daleko od Niego lub niegodny Jego obecności, Bóg pragnie przyciągnąć cię z powrotem do siebie.

Tak jak dzieciom Izraela, Bóg pokaże ci swoją obecność przez cudowne zjawiska natury, zarówno w dzień, jak i w nocy. Wiesz dlaczego? Bo On obozuje pośród nas!

Autor kazania: Pr. Victor Manuel Martinez Bautista

Materiały zostały przygotowane przez Youth Ministries Department, General Conference of Seventh-day Adventists®. Wszelkie prawa zastrzeżone. Copyright © 2024, by the General Conference of Seventh-day Adventist Youth Ministries Department. Materiały mogą być używane na potrzeby lokalnych zborów, grup młodzieżowych oraz innych zajęć chrześcijańskich.

Tłumaczenie na jęz. polski: dh. Natalia Rawdanowicz

Przekład Biblii: Biblia Warszawska (BW)